

атакувана отъ фронта и тила, била изложена на пълно поражение: Кней Фулвий, 11 военни трибуни и по голѣмата частъ отъ войскитѣ на армията били убити, а останалата частъ почти всичката взета въ плѣнъ или истрѣбена въ време на бѣгството ѝ, и само около 3.000 души се присъединили къмъ Марцелла въ Самний. Аннибалъ нѣмалъ довѣрие въ жителитѣ на Хердонея, за това ги прѣселилъ въ Метапонтъ и Турий въ Брутий, наказалъ съ смъртъ тѣзи, които били въ тайни сношения съ Фулвия, а града изгорилъ, и като се върналъ въ Брутий, расположилъ се на лагеръ на височинитѣ на ис. отъ града Нумистръ (днесъ Nicastro), който държалъ още страната на римлянитѣ: вѣроятно той ималъ за цѣль да го прѣвземе. Марцеллъ, като искалъ да възнагради загубата отъ 2-то сражение при Хердонея, тръгналъ отъ Самний прѣзъ Лукания къмъ Нумистръ, расположилъ се на лагеръ на равнината, срѣщу лагера на Аннибала, и още на другия день излѣзълъ изъ лагера си и се построилъ прѣдъ него за бой, съ лѣвия флангъ къмъ града, тѣжката пѣхота — по кохорти въ 2 линии, по 2 легиона въ всѣка, легката пѣхота отпрѣдъ, а конницата по флаговетѣ. Аннибалъ сжщо излѣзълъ отъ лагера си и се построилъ за бой на височинитѣ, съ дѣсния флангъ къмъ града, като турилъ тѣжката пѣхота — въ 2 линии, испанцитѣ — въ 1-та, а африканцитѣ и галлитѣ — въ 2-та, болярскитѣ стрѣлци и пращници и легката пѣхота — отпрѣдъ, конницата — по флаговетѣ, а слоноветѣ — задъ 1-та линия. Когато легкитѣ войски отъ двѣтѣ страни завързали боя, слоноветѣ били поведени на прѣдъ, но, както изглѣжда, отгѣглени назадъ безъ успѣхъ. И двѣтѣ първи линии се сражавали съ еднакъвъ успѣхъ до вечерята, когато

били смѣнени отъ вторитѣ линии, между които произлѣзълъ новъ, упоритъ бой, който се продължавалъ до късно вечерята, която го прѣкратила безъ рѣшителенъ успѣхъ нито за едната, нито за другата страна. На слѣдующата заранъ Марцеллъ отново излѣзълъ отъ лагера и се построилъ за бой, но като видялъ, че Аннибалъ не излиза отъ лагера си, събралъ раненитѣ и погрѣбалъ убититѣ си войници. Прѣзъ слѣдующата нощъ Аннибалъ тихо и скрито излѣзълъ отъ лагера си и тръгналъ за Апулия, за да не отслабва армията си съ сражения безъ резултати, да се сближи съ Тарентъ и да удържи на своя страна съюзницитѣ си въ Апулия. Непонятно се вижда само това, защо той при Нумистръ употребилъ само една фронтална усиlena атака, безъ обикновеннитѣ си и едва — що прѣдъ това употребени при Хердонея, едновременно атаки отъ двата фланга и тила, които могли би да му доставятъ рѣшителни резултати.

Марцеллъ на другия день, като видялъ отгѣглюването на Аннибала, оставилъ въ Нумистръ раненитѣ и единъ слабъ гарнизонъ, и съ усиленитѣ прѣходи тръгналъ подиръ Аннибала, когото и настигналъ при Венузия. Въ продължение на нѣколко дена той постоянно се располагалъ на лагеръ срѣщу Аннибала и непрѣстанно го безпокоилъ съ частни нападения съ пѣхотата и конницата, при което успѣха билъ почти всѣкога на страната на римлянитѣ. Подобенъ родъ дѣйствия уморявалъ и ослабвалъ армията на Аннибала и за това не му се харесвалъ, и той почналъ да се движи въ разни посоки по Апулия, по вечето нощемъ, употребявайки всевъзможни хитрости, за да възлѣче Марцелла въ незгоденъ за него бой. Но Марцеллъ, толкозъ благодаразу-